

Universitatea Babeș-Bolyai
Facultatea de Științe Economice și
Gestiunea Afacerilor

TEZĂ DE DOCTORAT

-REZUMAT-

Noi valențe ale evaluării în contabilitate

Conducător Științific:

Prof.univ.dr. Dumitru MATIȘ

Doctorand:

Ionela-Irina ANDREICOVICI

CUPRINS REZUMAT

CUPRINS REZUMAT	2
CUPRINSUL TEZEI DE DOCTORAT	3
CUVINTE CHEIE	6
STRUCTURA TEZEI DE DOCTORAT	7
CONCLUZII FINALE, CONTRIBUȚII PROPRII ȘI LIMITE	10
REFERINȚE BIBLIOGRAFICE.....	16

CUPRINSUL TEZEI DE DOCTORAT

LISTA FIGURILOR ȘI A TABELELOR / 4

INTRODUCERE / 6

CAPITOLUL 1

FUNDAMENTE TEORETICE SI POZIȚIONĂRI ALE EVALUĂRII ÎN CONTABILITATE / 11

1.1 Punctul de geneză al dezbaterilor privind evaluarea în contabilitate / 12

1.2 Valoarea justă – delimitări conceptuale / 23

1.3 Costul istoric – delimitări conceptuale / 26

CAPITOLUL 2

RETROSPECTIVĂ A LITERATURII DE SPECIALITATE ÎN DOMENIUL VALORII JUSTE / 29

2.1 Motivația cercetării / 29

2.2. Metodologia de cercetare / 30

2.3 Studiu calitativ – Direcții de cercetare în sfera valorii juste / 33

2.3.1 Utilitatea informațională a valorii juste - Instrumente financiare / 35

2.3.2 Utilitatea informațională a valorii juste – alte active / 44

2.3.3 Riscul profitului determinat prin modelul valorii juste / 48

2.3.4 Implicațiile utilizării modelului de evaluare la valoarea justă asupra contabilității fondului comercial / 50

2.3.5 Manipularea rezultatelor / 51

2.3.6 Instrumente de capital emise angajaților / 54

2.3.7 Scandaluri financiare / 57

2.3.8 Dispute privind caracteristicile valorii juste / 58

2.3.9 Abordarea istorică a valorii juste / 64

2.3.10 Reglementări privind valoarea justă / 66

2.3.11 Modelul de contabilizare a datoriilor financiare / 71

2.3.12 Auditul valorii juste / 72

2.3.13 Alte direcții de cercetare / 73

2.4 Delimitări conceptuale privind valoarea justă. Abordare bazată pe modelul Papineau (1979) / 75

2.5 Istoria literaturii de specialitate specifică valorii juste. Rețeaua modelului dezvoltată de Hesse (1974, 1980) / 78

CAPITOLUL 3

REGLEMENTĂRI CONTABILE PRIVIND EVALUAREA IN CONTABILITATE / 81

3.1 Dezvoltări ale bazelor de evaluare / 82

3.1.1 Costul curent / 85

3.1.2 Valoarea actualizată / 86

3.1.3 Valoarea realizabilă / 88

3.2 Taxonomia bazelor de evaluare / 89

3.3 Implicația caracteristicilor informației contabile asupra bazelor de evaluare / 93

3.4 Atitudinea IASB în fața valorii juste – Standarde importante care utilizează valoarea justă / 98

3.4.1 Utilizarea valorii juste în standardele internaționale de contabilitate / 101

3.5 Atitudinea FASB în fața valorii juste – Standarde importante care utilizează valoarea justă / 109

3.6 Atitudinea normalizatorilor români privind valoarea justă / 113

3.7 Fundamente privind standardele internaționale de evaluare / 119

CAPITOLUL 4

STUDIUL PRIVIND RELEVANȚA VALORII JUSTE / 121

RELAȚIA DINTRE CALITATEA INFORMAȚIEI CONTABILE ÎN VALOARE JUSTĂ SI ACURATEȚEA PREVIZIUNILOR ANALIȘTILOR / 123

4.1 Motivația cercetării / 123

4.2 Context instituțional / 127

4.3 Literatura de specialitate / 129

4.4 Dezvoltarea ipotezelor / 133

4.5 Selectarea eșantionului / 135

4.6 Metodologie aferentă studiului / 137

4.7 Rezultatele studiului / 140

4.7.1 Analiză descriptivă / 140

4.7.2 Rezultatele modelului de regresie / 142

4.7.3 Teste de robustețe / 148

4.7.4 Teste adiționale / 150

4.8 Concluzii ale studiului/ 152

CONCLUZII FINALE, CONTRIBUȚII PROPRII ȘI LIMITE / 155

Referințe: / 160

CUVINTE CHEIE

valoare justă, evaluare, baze de evaluare, cost istoric, raportare financiară, reglementări contabile, relevanță, studii teoretice, taxonomie, analiză regresională, cercetare empirică.

MOTIVAȚIA CERCETĂRII

Dezbaterile privind evaluarea în contabilitatea datează de aproape un secol, găsindu-și punctul de geneză în scrierile lui MacNeal (1939), Ijiri (1975) și Sterling (1970). Până în prezent, cunoștințele noastre legate de acest subiect au avansat foarte mult, dar schimbările continue ale reglementărilor contabile, multiplele perspective din care este tratată și mai ales, importanța acesteia ne asigură că astfel de cunoștințe vor spori și mai mult.

Fără nicio îndoială evaluarea în contabilitatea este un subiect extrem de vast, cuprinzând o varietate de atribute, noțiuni și reglementări. Nu este intenția noastră să propunem o analiză exhaustivă a acestui domeniu, ci mai degrabă doar o trecere în revistă a principalelor reguli de evaluare, ca mai apoi să ne focusăm eforturile asupra unui concept larg dezbătut și controversat, și anume valoarea justă. Pe noi ne-au convins de importanța evaluării la valoare justă miile de pagini citite pe acest subiect și sperăm ca prezenta lucrare să aducă o mai bună înțelegere a conceptului, și de ce nu curiozități și viitoare întrebări de cercetare. Alte argumente aduse în favoarea alegerii temei de cercetare sunt rezultatele mixte oferite de literatura precedentă, complexitatea practică a acestui domeniu și preocupările organismelor de reglementare în această direcție.

Pe parcursul ultimelor decenii, informația în valoare justă a cunoscut o creștere semnificativă în situațiile financiare și, prin urmare raportarea financiară a devenit mai complexă (Britten, Choudhary, & Schipper, 2013). În timp ce măsurătorile la valoare justă sunt recunoscute ca fiind utile participanților de pe piața de capital (M. E. Barth, 2015), acestea sunt în mod frecvent subiective și neobservabile (Cannon & Bedard, 2015). Astfel, preparatorii situațiilor financiare trebuie să exercite judecată considerabilă în elaborarea unor situații financiare care să reprezinte fidel realitatea economică. Dezvoltarea explozivă a instrumentelor financiare complexe și noi (de

exemplu instrumente derivate, swap-uri pe rata dobânzii, etc.), cerințele standardelor de contabilitate internaționale și americane și turbulența economică au contribuit deopotrivă la dezbaterile privind evaluarea la valoarea justă. Având în vedere confluința acestor factori, întrebări precum: *Cum este definită valoarea justă și cum se poate măsura când nu există o piață activă și reprezentativă? Care sunt avantajele și dezavantajele acestei contabilități și cum este reglementată de organismele de standardizare contabilă? Cum este privită evaluarea la valoare justă de academicieni și cum este informația la valoarea justă percepută de utilizatorii situațiilor financiare?* își vor găsi răspunsul pe parcursul acestei lucrări.

Din punct de vedere practic, complexitatea problematicii evaluării în contabilitate a crescut semnificativ în ultimii ani, odată cu creșterea nivelului de incertitudine în evaluare, ca urmare a crizei economice financiare mondiale. Un nou strat de dificultate se adăugă evaluării la valoare justă datorită problemelor specifice profesiei evaluării legate de metodologie, disponibilitatea informațiilor, modul de abordare a situațiilor complexe (Stanciu, 2014), fiind cunoscut faptul că implementarea acesteia reprezintă motiv potențial de îngrijorare.

Evaluarea în contabilitate în general, și evaluarea la valoare justă în particular se află sub radarul autorităților de reglementare de o perioadă considerabilă de timp. Standardele de reglementare au sarcina dificilă de a concepe un cadru conceptual care îmbunătățește comparabilitatea situațiilor financiare prin asigurarea faptului că elementele similare sunt măsurate într-un mod similar în situații similare, totodată recunoscând că diferite situații cer măsuri diferite de evaluare (Whittington, 2015). Astfel, ei trebuie să aleagă metodele de evaluare care să reflecte mai bine substanța economică a elementelor situațiilor financiare. În prezent, problemele de măsurare reprezintă o parte importantă din proiectul de expunere (ED 2015/3) menit să îmbunătățească cadrul conceptual al raportării financiare.

STRUCTURA TEZEI DE DOCTORAT

Pentru a ajunge să ne atingem obiectivele propuse, am structurat teza în patru capitole, care se interferează adesea pentru a forma în final un studiu unitar și bine încheiat. Așa cum este firesc, demersul nostru începe prin delimitarea conceptuală și încadrarea corespunzătoare a valorii juste

în sfera mai cuprinzătoare a evaluării în contabilitate. Astfel, misiunii primului capitol și anume crearea unei imagini de ansamblu asupra evaluării în contabilitate, i se subordonează două obiective secundare. Acestea fac referire la (i) determinarea punctelor de geneză în opozabilitatea cost istoric – valori de piață și (ii) definirea conceptelor privind valoarea justă și cost istoric. În acest scop, în prima parte ne axăm pe identificarea teoriilor tangente domeniului nostru de cercetare și sublinierea aspectelor cheie utile în înțelegerea motivațiilor care stau la baza disputelor privind soluția viabilă în alegerea bazei de evaluare potrivită. Considerăm că o fundamentare teoretică a evaluării în contabilitate nu ar putea fi completă fără o analiză a atributelor principale de evaluare, valoare justă și cost istoric, așa cum sunt ele prezentate în referențialele contabile internaționale, americane și naționale. Am ales astfel, prezentarea acestora în încheierea primului capitol.

Cel de-al doilea capitol este dedicat realizării unui studiu referitor la stadiul actual al cunoașterii privind valoarea justă, studiu care în opinia noastră reprezintă o parte esențială a unui proces de cercetare. Nu ne propunem prin această recenzie o analiză critică a opiniilor enunțate în literatură sau o reinterpretare a scrierilor studiate, ci doar constituirea unei fundații bine ancorate în literatura de specialitate și o analiză a trecutului în domeniul bazelor de evaluare. Pentru sintetizarea nivelului actual al cunoașterii în domeniul vizat am realizat o analiză calitativă a principalelor direcții de cercetare din sfera valorii juste, subliniind principalele aspecte analizate și rezultatele obținute în cadrul fiecărei teme, identificând astfel posibile noi direcții de cercetare. Ca și o continuare firească a recenziei literaturii de specialitate, și motivați fiind de faptul că literatura de specialitate a relevat o inconsecvență în abordarea valorii juste, ne propunem mai apoi să delimităm conceptual valoarea justă din perspectiva modelelor propuse de Papineau (1979) și Hesse (1980).

Prin intermediul capitolului al treilea, dorim să tratăm partea legislativă, acesta reprezentând baza realizării activităților economice. Drept urmare, obiectivul principal este acela de a realiza într-o abordare globală surprinderea tuturor aspectelor care vizează reglementarea contabilă la nivel internațional și național din prisma modelului contabil bazat pe valori juste.

Înainte de a prezenta reglementările contabile privind evaluare în contabilitate, ne-am oprit câteva rânduri asupra detalierii bazelor de evaluare individuale, printr-o cercetare doctrinară, iar nu prin prisma literaturii de specialitate. Considerăm importantă această etapă pentru a avea o imagine de ansamblu asupra evaluării în contabilitate și pentru identificarea unor elemente inițiale de legătură, pentru a putea mai apoi să oferim o taxonomie a bazelor de evaluare. Aflați fiind în acest punct al cercetării, socotim oportună analiza impactului caracteristicilor informației contabile asupra bazelor de evaluare.

Având în vedere tendințele actuale privind evaluarea pentru raportare financiară, care semnaleză existența unui proces de evoluție a evaluărilor contabile, care părăsesc încet zona costului istoric și se îndreaptă spre una dintre formele valorii actuale, a valorii juste, ne clădim drumul în continuare pe realizarea unei abordări globale a reglementărilor contabile în domeniul valorii juste. Găsim justificarea acestei evoluții în modificarea proceselor de afaceri, în diferențele valorice semnificative dintre costul istoric și valoarea actuală și în vulnerabilitatea acestui cost istoric la manipulare. Ținând cont de importanța pe care o au reglementările internaționale cu privire la modelul contabil în valoare justă, am analizat referențialul internațional (IFRS) și cel nord-american (US GAAP), considerând că acestea au cel mai mare impact la nivel mondial. Pe lângă prezentarea evoluției standardelor internaționale și americane cu privire la modelul contabil la valori juste am realizat și o scurtă privire de ansamblu asupra direcțiilor oferite de standardele de evaluare. În încheierea capitolului prezentăm reglementările contabile la nivel național, în vederea realizării acestui demers fiind condusă o analiză longitudinală.

Ultimul capitol l-am dedicat analizei relevanței informației în valoare justă pentru utilizatorii situațiilor financiare. În acest scop am analizat relația dintre calitatea informației contabile și acuratețea previziunilor analiștilor financiari. Pentru a ne atinge scopul propus ne focusăm pe industria investițiilor imobiliare din Europa de-a lungul perioadei 2007-2014. Acest context este unic pentru că ne permite să diferențiem între firmele care aleg să recunoască investițiile imobiliare la valoarea justă în bilanța de verificare cu modificările aferente în bilanț și firmele care aleg să raporteze investițiile imobiliare la cost și să dezvăluie valoarea justă a acestora în anexele situațiilor financiare. Așadar, în acest capitol dorim să documentăm dacă această alegere

a firmelor influențează precizia cu care analiștii estimează veniturile. Rezultatele studiului ne indică faptul că firmele care aleg să recunoască investițiile imobiliare la valoare justă se bucură de o mai mare acuratețe a previziunilor analiștilor comparativ cu firmele care aleg să recunoască investițiile imobiliare la cost, prezentând valoarea justă în anexele situațiilor financiare. În plus, prezența unui evaluator extern și perioadele de criză economică nu modifică modul de percepere a numerelor contabile raportate în situațiile financiare la valoare justă și cele raportate la cost cu valoarea justă prezentate în notele de subsol. Un test adițional ne arată determinanții deciziei firmei privind modalitatea de raportare a investițiilor imobiliare.

Menționam anterior obiectivele prezentei tezei, iar acum ținând cont de rezultatele cercetării și de concluziile desprinse pe baza acestora considerăm că obiectivele pe care ni le-am propus au fost îndeplinite.

CONCLUZII FINALE, CONTRIBUȚII PROPRII ȘI LIMITE

În finalul acestei lucrări, ne propunem, după cum este firesc, să prezentăm principalele concluzii și rezultate desprinse pe parcursul cercetării realizate. De asemenea, vom preciza limitele studiului întreprins, precum și perspectivele viitoare ale cercetării în domeniul evaluării în contabilitate.

În prima parte, demersul de cercetare a fost orientat spre identificarea factorilor care au condus către schimbarea de paradigmă în evaluare și a mutațiilor înregistrate în timp de sistemul de evaluare în scopul furnizării de soluții la o serie de probleme derivate din activitatea de evaluare.

Astfel, primele două capitole au avut ca și obiectiv principal conturarea unei imagini de ansamblu asupra evaluării în contabilitate. Dacă în primul capitol ne-am focusat pe determinarea punctelor de geneză în opozabilitatea cost istoric – valoare justă, axându-ne mai în detaliu și pe definirea acestor baze de evaluare principale, capitolul al doilea a fost dedicat delimitării stadiului actual al cunoașterii în domeniul valorii juste din perspectiva literaturii de specialitate.

Caracterizat de o serie de aspecte pozitive, cum ar fi numărul însemnat de articole cuprinse în eșantion, relevanța jurnalelor selectate la nivel internațional, complexitatea analizei calitative și sinteza cuprinzătoare realizată, studiul efectuat nu este lipsit de limite pe care le prezentăm în cele ce urmează.

- Întinderea perioadei analizate de numai 25 de ani, în contextul în care cercetările din domeniul evaluării la nivel internațional datează încă din anii '60, nu ne permite să conturăm o imagine completă asupra evoluției acestora și a direcțiilor de cercetare urmate. Totuși, considerăm că cercetările de actualitate analizate reflectă suficient de clar stadiul actual al cunoașterii;
- Eșantionul analizat a cuprins cele mai bine cotate 25 de jurnale internaționale, care sunt reprezentative pentru studiul efectuat, dar care ne limitează cercetarea deoarece majoritatea articolelor sunt redactate de cercetători din SUA sau Marea Britanie;
- Eșantionului a fost limitat la acele articole care au fost selectate pe baza cuvintelor cheie *fair* și *value*, un număr mai mare de cuvinte cheie ducând la un eșantion extrem de cuprinzător și greu de analizat.

La nivelul studiului calitativ realizat în cadrul capitolului trei, putem concluziona următoarele aspecte cu privire la direcțiile principale de cercetare abordate la nivel internațional:

- Rezultatele cercetărilor empirice privind relevanța superioară a uneia dintre bazele de evaluare sunt dispersate. Totuși concluzia generală ar tinde să se îndrepte spre o supremație a utilității informației în valoare justă, cu toate că această utilitate variază în funcție de sursa de informare (Song, 2010:1380). Per total, se pare că există mai mult sprijin pentru ipoteza că valorile juste au o putere explicativă incrementală în comparație cu costurile istorice decât împotriva ei, dar rezultatele nu pot fi considerate concludente. Referitor la aceasta Barth & Landsman (1995:97) concluzionau: când activele sunt tranzacționate în piețe complete și perfecte, bilanțul constituit în valoarea justă reflectă utilitatea informației pentru toată valorile prezentate, contul de profit sau pierdere este redundant, iar realizarea venitului nu este utilă (eng. *value-relevance*), iar în caz contrar bilanțul și contul de profit sau pierdere nu reflectă informație completă și utilă informațional, iar realizarea venitului poate să fie utilă informațional, deși oportunismul managementului poate diminua relevanța acestuia;

- Profitul raportat pe baza pieței este mult mai volatil decât cel raportat pe baza costului istoric sau o bază a costului istoric modificată;
- Deși elimină într-o oarecare măsură riscul unei gestiuni oportuniste a rezultatului din partea managerilor, modelul de evaluare în valori juste poate crea dificultăți în evaluarea abilităților manageriale. Ele vizează, în principal, dificultatea separării influențelor externe pe care le aduce variația valorii de piață a activelor entității de contribuțiile interne ale unui management eficient. Așadar, valoarea justă poate conduce către atitudini manageriale ineficiente, orientate spre maximizarea valorii întreprinderii în defavoarea unei strategii de dezvoltare;
- Deși există presupuneri privind comportamentul oportunist legat de raportarea amortizării fondului comercial, rezultatele contradictorii ale cercetărilor prealabile sugerează că, dacă acest efect există, nu este omniprezent. Aceste rezultate divergente creează premisele unor cercetări viitoare în acest domeniu cu scopul de a elucida această problemă;
- Cazul Enron reprezintă un subiect extrem de larg dezbătut, o serie de analize fiind efectuate în cadrul literaturii de specialitate, dar rezultatele obținute nu tind nici ele să indice vinovăția conceptului de valoarea justă (Bonaci, 2009:228). Mai mult chiar, a fost demonstrat faptul că lipsa unui sistem de control intern adecvat, eficace și bine protejat a fost cel care a creat oportunități pentru abuzul și manipularea contabilității valorii juste (Barlev & Haddad, 2004, Bonaci, 2009:228);
- O analiză atentă a avantajelor, dar și a inconvenientelor pe care le ridică modelul contabil bazat pe valoarea justă ne conduce la concluzia că, deși valoarea justă e utilă în anumite situații, aceasta nu reprezintă o bază de evaluare cu aplicabilitate generală. Cu toate acestea nu trebuie să vedem dezavantajele valorii juste ca și avantaje ale costului istoric (Power, 2010:199). Ca și o concluzie a acestei treceri în revistă a avantajelor și dezavantajelor valorii juste, subliniem că în ciuda punctelor slabe, valoarea justă nu are încă un competitor adevărat (Power, 2010).

Chiar dacă înainte asistam la o scindare în direcțiile de evoluție definite prin activitatea organismelor de normalizare și literatura de specialitate (Gușe, 2011), acum opțiunile celor două comunități par a fi aliniate. Se poate spune că preocupările organismele de reglementare se îndepărtează pentru moment dinspre perfecționarea valorii juste ca și baza de evaluare unică

(Whittington, 2015). Contribuția noastră în acest capitol constă în a filtra stadiul actual al cunoașterii prin propria viziune a prezentărilor, o delimitare absolut necesară pentru o cercetare inovativă.

În capitolul al treilea, tratăm partea legislativă, aceasta reprezentând baza realizării activităților economice. Obiectivul principal este acela de a realiza într-o abordare globală surprinderea tuturor aspectelor care vizează reglementarea contabilă la nivel internațional și național din prisma modelului contabil bazat pe valori juste. Tot în cadrul acestui capitol am studiat și perspectivele oferite de standardele internaționale de evaluare. Examinarea reglementărilor internaționale relevă o anumită inconsecvență cu privire la utilizarea valorii juste în cadrul IFRS. Pe de o parte, există o convingere ca standardele internaționale se îndreaptă spre o contabilitatea în valoarea justă, dar pe de alta parte Cairns (2006) și Nobes (2015) notează că aceste puncte de vedere sugerează o lipsă de înțelegere a standardelor internaționale de contabilitate. Ei susțin că valoarea justă este limitată la elemente neobișnuite sau entități neobișnuite și cele mai multe companii nu evaluează activele și pasivele la valoarea justă pentru raportarea financiară, cu excepția instrumentelor financiare. Analiza reglementărilor contabile la nivel național indică într-o oarecare măsură o adoptare mai explicită a evaluării la valoare justă prin convergența reglementărilor românești cu cele de la nivel internațional. O limitare a acestui capitol este faptul că ne-am axat doar pe cele internaționale și naționale fără să tratăm și acele directive europene cu privire la problematica evaluării în contabilitate în general și al modelului valorii juste în particular.

Ultimul capitol l-am dedicat analizei relevanței informației în valoare justă pentru utilizatorii situațiilor financiare. În acest scop am analizat relația dintre calitatea informației contabile și acuratețea previziunilor analiștilor financiari. Rezultatele studiului ne indică faptul că firmele care aleg să recunoască valoarea justă a investițiilor imobiliare în situațiile financiare se bucură de o mai mare acuratețe a previziunilor analiștilor comparativ cu firmele care aleg să dezvaluie valoarea justă a investițiilor imobiliare în notele de subsol. Putem adăuga că prezența unui evaluator extern și perioadele de scădere economică nu modifică modul de percepere a valorii juste dezvăluite în notele aferente situațiilor financiare. Într-un test adițional documentăm faptul că variabilitatea fluxurilor de numerar, angajamentul firmei de a oferi o raportare transparentă și

în conformitate cu cele mai bune practici ale industrie, mărimea firmei și gradul de îndatorare explică decizia managerului de a privind modalitatea de raportare a investițiilor imobiliare. Acest capitol ajută la îmbogățirea literaturii de specialitate în trei moduri. În primul rând, contribuie la dezbateră privind folosirea valorii juste ca și bază de evaluare în raportarea financiară. În al doilea rând, lucrarea contrazice concluziile atestate de Bratten, Choudhary, et al. (2013) și Müller et al. (2015), prin documentarea unor rezultate care arată că analiștii financiari nu percep în același mod numerele contabile prezentate în situațiile financiare și cele divulgate în notele de subsol, chiar dacă informația furnizată în raportările financiare, chiar dacă informația divulgată este de încredere. În al treilea rând, studiul face lumină într-o problemă rar abordată de academicieni și anume relevanța utilizării valorii juste pentru analiștii financiari.

Sintetizând și ținând cont de cele precizate până acum, este firesc să ne întrebăm care ar fi contribuția noastră la stadiul cunoașterii în domeniu în urma realizării cercetării teoretico-aplicative a demersului științific propus. Astfel preocupările noastre față de poziționarea evaluării la valoare justă în cadrul mai larg al literaturii de specialitate au fost:

- Identificarea punctelor de geneza în opozabilitatea cost istoric - valoare justă;
- Analiza pertinentă a literaturii de specialitate în domeniul valorii juste, identificând principalele teme abordate;
- Delimitarea cadrului conceptual al valorii juste prin utilizarea abordării bazate pe modelul Papineau (1979);
- Istoria literaturii de specialitate specific valorii juste prin folosirea modelului dezvoltat de Hesse (1974, 1980);
- Dezvoltarea unei taxonomii privind bazele de evaluare;
- Analiza privind implicația caracteristicilor informației contabile asupra bazelor de evaluare;
- Cronologia apariției valorii juste în standardele de reglementare;
- Creionarea unei viziuni de ansamblu privind reglementarea contabilă la nivel internațional și național a evaluării în contabilitate ;
- Contribuție prin studiu empiric la dezbateră privind folosirea valorii juste ca și bază de evaluare în raportarea financiară, dezbateră care implică atât academicieni cât și practicieni.

Ținând cont de rezultatele cercetării și de concluziile desprinse pe baza acestora, pe care le-am prezentat anterior, considerăm că obiectivele pe care ni le-am propus la începutul lucrării de față au fost îndeplinite.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE

- AAA. (1977). Committee on Concepts and Standards for External Financial Reports. *Statement on Accounting Theory and Theory Acceptance*.
- Aboody, D., Barth, M. E., & Kasznik, R. (2006). Do firms understate stock option-based compensation expense disclosed under SFAS 123? *Review of Accounting Studies*, 11(4), 429-461.
- AbuGhazaleh, N. M., Al-Hares, O. M., & Haddad, A. E. (2012). The value relevance of goodwill impairments: UK evidence. *International Journal of Economics and Finance*, 4(4), 206-216.
- Ahmed, A. S., Kilic, E., & Lobo, G. J. (2006). Does recognition versus disclosure matter? Evidence from value-relevance of banks' recognized and disclosed derivative financial instruments. *The accounting review*, 81(3), 567-588.
- Alexander, D., & Nobes, C. (2004). *Financial accounting: an international introduction*: Pearson Education.
- ANEVAR. (2015). Standardele de evaluare. *Editura ANEVAR: Bucharest*.
- Bae, K.-H., Tan, H., & Welker, M. (2008). International GAAP differences: The impact on foreign analysts. *The accounting review*, 83(3), 593-628.
- Barlev, B., & Haddad, J. R. (2003). Fair value accounting and the management of the firm. *Critical Perspectives on Accounting*, 14(4), 383-415.
- Barth, M., & Taylor, D. (2010). In defense of fair value: Weighing the evidence on earnings management and asset securitizations. *Journal of accounting and economics*, 49(1), 26-33.
- Barth, M. E. (1994). Fair value accounting: Evidence from investment securities and the market valuation of banks. *Accounting Review*, 1-25.
- Barth, M. E. (2007). Standard-setting measurement issues and the relevance of research. *Accounting and Business Research*, 37(sup1), 7-15.
- Barth, M. E. (2013). Measurement in financial reporting: The need for concepts. *Accounting Horizons*, 28(2), 331-352.
- Barth, M. E. (2015). Financial Accounting Research, Practice, and Financial Accountability. *Abacus*, 51(4), 499-510.

- Barth, M. E., Beaver, W. H., & Landsman, W. R. (1996). Value-relevance of banks' fair value disclosures under SFAS No. 107 (Digest Summary). *Accounting Review*, 71(4), 513-537.
- Barth, M. E., Beaver, W. H., & Landsman, W. R. (2001). The relevance of the value relevance literature for financial accounting standard setting: another view. *Journal of accounting and economics*, 31(1), 77-104.
- Barth, M. E., & Clinch, G. (1998). Revalued financial, tangible, and intangible assets: Associations with share prices and non-market-based value estimates. *Journal of Accounting Research*, 36, 199-233.
- Barth, M. E., Clinch, G., & Shibano, T. (2003). Market effects of recognition and disclosure. *Journal of accounting research*, 41(4), 581-609.
- Barth, M. E., Hodder, L. D., & Stubben, S. R. (2008). Fair value accounting for liabilities and own credit risk. *The Accounting Review*, 83(3), 629-664.
- Barth, M. E., & Landsman, W. R. (1995). Fundamental issues related to using fair value accounting for financial reporting. *Accounting Horizons*, 9(4), 97.
- Barth, M. E., Landsman, W. R., & Wahlen, J. M. (1995). Fair value accounting: Effects on banks' earnings volatility, regulatory capital, and value of contractual cash flows. *Journal of banking & finance*, 19(3), 577-605.
- Basu, S., Hwang, L., & Jan, C. L. (1998). International variation in accounting measurement rules and analysts' earnings forecast errors. *Journal of Business Finance & Accounting*, 25(9-10), 1207-1247.
- Baxter, W. T. (2003). *The case for deprival value*: Institute of Chartered Accountants of Scotland Edinburgh.
- Beatty, A., Chamberlain, S., & Magliolo, J. (1996). An empirical analysis of the economic implications of fair value accounting for investment securities. *Journal of accounting and economics*, 22(1), 43-77.
- Beaver, W., & Venkatachalam, M. (2003). Differential pricing of components of bank loan fair values. *Journal of Accounting, Auditing & Finance*, 18(1), 41-68.
- Beaver, W. H., & Demski, J. S. (1979). The nature of income measurement. *Accounting Review*, 38-46.
- Benston, G. J. (1989). *Market-value accounting: benefits, costs and incentives*. Paper presented at the Federal Reserve Bank of Chicago Proceedings.

- Benston, G. J. (2006). Fair-value accounting: A cautionary tale from Enron. *Journal of Accounting and Public Policy*, 25(4), 465-484.
- Bernard, V. L., Merton, R. C., & Palepu, K. G. (1995). Mark-to-market accounting for banks and thrifts: Lessons from the Danish experience. *Journal of Accounting Research*, 1-32.
- Bertoni, M., & De Rosa, B. (2005). *Comprehensive income, fair value, and conservatism: A conceptual framework for reporting financial performance*. Paper presented at the 5th International Conference «Economic Integration, competition and cooperation», Croatia, Opatija.
- Bischof, J., Brüggemann, U., & Daske, H. (2014). Fair value reclassifications of financial assets during the financial crisis. *Available at SSRN 1628843*.
- Bischof, J., Daske, H., & Sertroh, C. (2013). Analysts' demand for fair value-related information: evidence from conference calls of international banks. *Rochester: doi: <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.2180896>*.
- Bonaci, C. G., & Mătiș, D. (2009). *Fundamente teoretice și practice ale contabilității instrumentelor financiare: de la Jonathan's Coffee-house și Tontine Coffee House la vremuri actuale de criză: Casa Cărții de Știință*.
- Bonaci, C. G., & Tudor, A. T. (2011). Fair value empirical studies: an overview on accounting research literature. *Annales Universitatis Apulensis: Series Oeconomica*, 13(2), 197.
- Botosan, C. A., Koonce, L., Ryan, S. G., Stone, M. S., & Wahlen, J. M. (2005). Accounting for liabilities: conceptual issues, standard setting, and evidence from academic research. *Accounting Horizons*, 19(3), 159-186.
- Bradshaw, M. T. (2011). Analysts' forecasts: what do we know after decades of work? *Available at SSRN 1880339*.
- Bratten, B., Choudhary, P., & Schipper, K. (2013). Evidence that market participants assess recognized and disclosed items similarly when reliability is not an issue. *The accounting review*, 88(4), 1179-1210.
- Bratten, B., Gaynor, L. M., McDaniel, L., Montague, N. R., & Sierra, G. E. (2013). The audit of fair values and other estimates: The effects of underlying environmental, task, and auditor-specific factors. *Auditing: A Journal of Practice & Theory*, 32(sp1), 7-44.
- Bromwich, M. (2007). *Fair values: imaginary prices and mystical markets*: Routledge.
- Cairns, D. (2006). The use of fair value in IFRS. *Accounting in Europe*, 3(1), 5-22.

- Cairns, D., Massoudi, D., Taplin, R., & Tarca, A. (2011). IFRS fair value measurement and accounting policy choice in the United Kingdom and Australia. *The British Accounting Review*, 43(1), 1-21.
- Cannon, N. H., & Bedard, J. C. (2015). Auditing challenging fair value measurements: Evidence from the field. *Available at SSRN 2220445*.
- Carroll, T. J., Linsmeier, T. J., & Petroni, K. R. (2003). The reliability of fair value versus historical cost information: Evidence from closed-end mutual funds. *Journal of Accounting, Auditing & Finance*, 18(1), 1-24.
- Casta, J.-F. (2004). Does fair value accounting provide a better representation of a company? *Revue d'économie financière*(Special Issue "Fair Value"), 11-24.
- Chambers, R. J. (1966). *Accounting, evaluation and economic behavior*: New York, NY: Prentice Hall.
- Choudhary, P. (2011). Evidence on differences between recognition and disclosure: A comparison of inputs to estimate fair values of employee stock options. *Journal of accounting and economics*, 51(1), 77-94.
- Christensen, H. B., & Nikolaev, V. V. (2013). Does fair value accounting for non-financial assets pass the market test? *Review of Accounting Studies*, 18(3), 734-775.
- Chung, S. G., Goh, B. W., Ng, J., & Yong, K. O. (2015). Voluntary fair value disclosures beyond SFAS 157's three-level estimates. *Available at SSRN 1335848*.
- Cornett, M. M., Rezaee, Z., & Tehranian, H. (1996). An investigation of capital market reactions to pronouncements on fair value accounting. *Journal of accounting and economics*, 22(1), 119-154.
- Danbolt, J., & Rees, W. (2008). An experiment in fair value accounting: UK investment vehicles. *European Accounting Review*, 17(2), 271-303.
- Deaconu, A. (2009). *Valoarea justă: concept contabil*: Editura Economică.
- Deaconu, A., Buiga, A., & Nistor, C. S. (2010). The Value Relevance of Fair Value. *Transition Studies Review*, 17(1), 151-169.
- Dean, G. (2010). Background and case for exit price accounting. *Abacus*, 46(1), 84-96.
- Dechow, P., Shakespeare, C., & Shakespeare, C. (2009). Do Managers Use Securitization Volume and Fair Value Estimates to Hit Earnings Targets? *The Accounting Review*, 84(1), 99-132.

- Demerjian, P. R., Donovan, J., & Larson, C. R. (2016). Fair value accounting and debt contracting: Evidence from adoption of SFAS 159. *Journal of Accounting Research*.
- Dietrich, J. R., Harris, M. S., & Muller, K. A. (2000). The reliability of investment property fair value estimates. *Journal of accounting and economics*, 30(2), 125-158.
- Drever, M., Stanton, P. A., McGowan, S. C., Raar, J., Sofocleous, S., & Ravlic, T. (2007). *Contemporary issues in accounting*: John Wiley & Sons Australia.
- Easton, P. D., Edey, P. H., & Harris, T. S. (1993). An investigation of revaluations of tangible long-lived assets. *Journal of Accounting Research*, 1-38.
- Eccher, E. A., Ramesh, K., & Thiagarajan, S. R. (1996). Fair value disclosures by bank holding companies. *Journal of accounting and economics*, 22(1), 79-117.
- Edwards, E., & Bell, P. (1961). *The theory and management of business income*: University of California Press, Berkeley.
- Edwards, E. O., & Bell, P. W. (1965). *The theory and measurement of business income*: Univ of California Press.
- Elad, C. (2004). Fair value accounting in the agricultural sector: some implications for international accounting harmonization. *European Accounting Review*, 13(4), 621-641.
- Fama, E. F. (1970). Efficient capital markets: A review of theory and empirical work*. *The Journal of Finance*, 25(2), 383-417.
- Feltham, G. A., & Ohlson, J. A. (1995). Valuation and clean surplus accounting for operating and financial activities. *Contemporary Accounting Research*, 11(2), 689-731.
- Gaynor, L. M., McDaniel, L., & Yohn, T. L. (2011). Fair value accounting for liabilities: The role of disclosures in unraveling the counterintuitive income statement effect from credit risk changes. *Accounting, organizations and society*, 36(3), 125-134.
- Georgiou, O., & Jack, L. (2011). In pursuit of legitimacy: A history behind fair value accounting. *The British Accounting Review*, 43(4), 311-323.
- Goh, B. W., Li, D., Ng, J., & Yong, K. O. (2015). Market pricing of banks' fair value assets reported under SFAS 157 since the 2008 financial crisis. *Journal of Accounting and Public Policy*, 34(2), 129-145.
- Goldin, H. (2003). In Re: Enron Corp. et al., Report of Harrison J. Goldin, the Court-Appointed Examiner in the Enron North America Corp. *Bankruptcy Proceeding, Respecting His*

- Investigation of the Role of Certain Entities in Transactions Relating to Special Purpose Entities, US Bankruptcy Court (Southern District of New York).*
- Graham, J. R., Harvey, C. R., & Rajgopal, S. (2005). The economic implications of corporate financial reporting. *Journal of Accounting and Economics*, 40(1), 3-73.
- Gray, R. P. (2003). Research Note: Revisiting Fair Value Accounting—Measuring Commercial Banks' Liabilities. *Abacus*, 39(2), 250-261.
- Gușe, R. G. (2011). *Valoare, preț, cost și evaluare în contabilitate: CECCAR-Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România.*
- Gwilliam, D., & Jackson, R. H. (2008). *Fair value in financial reporting: Problems and pitfalls in practice: A case study analysis of the use of fair valuation at Enron.* Paper presented at the Accounting Forum.
- Hann, R. N., Heflin, F., & Subramanayam, K. (2007). Fair-value pension accounting. *Journal of accounting and economics*, 44(3), 328-358.
- Hemmer, T., Matsunaga, S., & Shevlin, T. (1994). Estimating the " fair value" of employee stock options with expected early exercise. *Accounting Horizons*, 8(4), 23.
- Hendriksen, E. S., & Breda, M. (1992). *Accounting Theory* (Homewood, IL: Richard D. Irwin): Inc.
- Hernández, F. G. H. (2004). *Another step towards full fair value accounting for financial instruments.* Paper presented at the Accounting forum.
- Herrmann, D., Saudagaran, S. M., & Thomas, W. B. (2006). *The quality of fair value measures for property, plant, and equipment.* Paper presented at the Accounting Forum.
- Hilton, A. S., & O'brien, P. C. (2009). Inco Ltd.: Market value, fair value, and management discretion. *Journal of Accounting Research*, 47(1), 179-211.
- Hirshleifer, D., & Teoh, S. H. (2003). Limited attention, information disclosure, and financial reporting. *Journal of Accounting and Economics*, 36(1), 337-386.
- Hirst, D. E., Hopkins, P. E., & Wahlen, J. M. (2004). Fair values, income measurement, and bank analysts' risk and valuation judgments. *The Accounting Review*, 79(2), 453-472.
- Hitz, J.-M. (2007). The decision usefulness of fair value accounting—a theoretical perspective. *European Accounting Review*, 16(2), 323-362.
- Hodder, L. D., Hopkins, P. E., & Wahlen, J. M. (2006). Risk-relevance of fair-value income measures for commercial banks. *The Accounting Review*, 81(2), 337-375.

- Hoogervorst, H. (2015). Historical cost versus fair value measurement: les extrêmes se rejoignent. Available at <http://www.ifrs.org/alerts/conference/documents/2015/hans-hoogervorst-speech-paris-june-2015.pdf>.
- IASB. (2011). IFRS 13 Fair Value Measurement. http://www.ifrs.org/Current-Projects/IASB-Projects/Fair-Value-Measurement/IFRS-13-Fair-Value-Measurement/Documents/FairValueMeasurementFeedbackstatement_May2011.pdf.
- ICAEW. (2011). Measurement in financial reporting. Information for better markets initiative Available at <https://www.icaew.com/~media/corporate/files/technical/financial%20reporting/information%20for%20better%20markets/ifbm/measurement%20in%20financial%20reporting.a shx>.
- Ijiri, Y. (1975). *Theory of accounting measurement*: American Accounting Association.
- Jarva, H. (2009). Do firms manage fair value estimates? An examination of SFAS 142 goodwill impairments. *Journal of Business Finance & Accounting*, 36(9-10), 1059-1086.
- Jurcau, A. S. (2012). Valorificarea informatiei contabile privind fuziunile si achizitiile *Teza de doctorat*, http://doctorat.ubbcluj.ro/sustinerea_publica/rezumat/2012/contabilitate/JURCAU_Anc a RO.pdf.
- Kabir, H. (2005). Normative accounting theories. Available at SSRN 765984.
- Khurana, I. K., & Kim, M.-S. (2003). Relative value relevance of historical cost vs. fair value: Evidence from bank holding companies. *Journal of Accounting and Public Policy*, 22(1), 19-42.
- Kirk, D. J. (1991). Competitive disadvantage and mark-to-market accounting. *Accounting Horizons*, 5(2), 98-106.
- Kolev, K. S. (2008). Do investors perceive marking-to-model as marking-to-myth? Early evidence from FAS 157 disclosure. *Early evidence from FAS, 157*.
- Lambert, R. A., & Larcker, D. F. (1987). An analysis of the use of accounting and market measures of performance in executive compensation contracts. *Journal of Accounting Research*, 85-125.
- Landsman, W. (1986). An empirical investigation of pension fund property rights. *Accounting Review*, 662-691.

- Landsman, W. R. (2007). Is fair value accounting information relevant and reliable? Evidence from capital market research. *Accounting and Business Research*, 37(sup1), 19-30.
- Lang, M. H., & Lundholm, R. J. (1996). Corporate disclosure policy and analyst behavior. *Accounting Review*, 467-492.
- Laux, C., & Leuz, C. (2009). The crisis of fair-value accounting: Making sense of the recent debate. *Accounting, organizations and society*, 34(6), 826-834.
- Li, K. K., & Sloan, R. G. (2015). Has goodwill accounting gone bad? Available at SSRN 1466271.
- Li, Z., Shroff, P. K., Venkataraman, R., & Zhang, I. X. (2011). Causes and consequences of goodwill impairment losses. *Review of Accounting Studies*, 16(4), 745-778.
- Liang, L., & Riedl, E. J. (2013). The effect of fair value versus historical cost reporting model on analyst forecast accuracy. *The accounting review*, 89(3), 1151-1177.
- Linsmeier, T. J. (2011). Financial reporting and financial crises: The case for measuring financial instruments at fair value in the financial statements. *Accounting Horizons*, 25(2), 409-417.
- Littleton, A. C. (1953). *Structure of accounting theory*: Amer Accounting Assn.
- MacNeal, K. (1939). *Truth in accounting*: University of Pennsylvania Press.
- Macve, R. H. (2015). Fair value vs conservatism? Aspects of the history of accounting, auditing, business and finance from ancient Mesopotamia to modern China. *The British Accounting Review*, 47(2), 124-141.
- Magnan, M., Menini, A., & Parbonetti, A. (2015). Fair value accounting: information or confusion for financial markets? *Review of Accounting Studies*, 20(1), 559-591.
- Martin, R. D., Rich, J. S., & Wilks, T. J. (2006). Auditing fair value measurements: A synthesis of relevant research. *Accounting Horizons*, 20(3), 287-303.
- Merton, R. C. (1974). On the pricing of corporate debt: The risk structure of interest rates. *The Journal of finance*, 29(2), 449-470.
- Moonitz, M. (1961). *The basic postulates of accounting*: American Institute of CPAs.
- Mozes, H. A. (2002). The value relevance of financial institutions' fair value disclosures: A study in the difficulty of linking unrealized gains and losses to equity values. *Abacus*, 38(1), 1-15.

- Muller, K. A., Neamtiu, M., & Riedl, E. J. (2012). Do managers benefit from delayed goodwill impairments? *Available at SSRN 1429615*.
- Müller, M. A., Riedl, E. J., & Sellhorn, T. (2015). Recognition versus disclosure of fair values. *The Accounting Review*, 90(6), 2411-2447.
- Mustata, R. (2008). *Sisteme de masurare a armonizarii si diversitatii contabile—intre necesitate si spontaneitate*. Casa Cartii de Stiinta Publishing House, Cluj Napoca.
- Nelson, K. K. (1996). Fair value accounting for commercial banks: An empirical analysis of SFAS No. 107. *Accounting Review*, 161-182.
- Nobes, C. (2001). *Asset measurement bases in UK and IASC standards*: Certified Accountants Educational Trust London.
- Nobes, C. (2015). IFRS Ten Years on: Has the IASB Imposed Extensive Use of Fair Value? Has the EU Learnt to Love IFRS? And Does the Use of Fair Value make IFRS Illegal in the EU? *Accounting in Europe*, 12(2), 153-170.
- Ohlson, J. A. (1991). The theory of value and earnings, and an introduction to the Ball-Brown analysis. *Contemporary Accounting Research*, 8(1), 1-19.
- Ohlson, J. A. (1995). Earnings, book values, and dividends in equity valuation. *Contemporary Accounting Research*, 11(2), 661-687.
- Park, M. S., Park, T., & Ro, B. T. (1999). Fair value disclosures for investment securities and bank equity: evidence from SFAS No. 115. *Journal of Accounting, Auditing & Finance*, 14(3), 347-370.
- Peek, E. (2005). The influence of accounting changes on financial analysts' forecast accuracy and forecasting superiority: Evidence from the Netherlands. *European Accounting Review*, 14(2), 261-295.
- Penman, S. H. (2007). Financial reporting quality: is fair value a plus or a minus? *Accounting and Business Research*, 37(sup1), 33-44.
- Plantin, G., Sapra, H., & Shin, H. S. (2008). Marking-to-Market: Panacea or Pandora's Box? *Journal of Accounting Research*, 46(2), 435-460.
- Power, M. (2010). Fair value accounting, financial economics and the transformation of reliability. *Accounting and Business Research*, 40(3), 197-210.
- Procházka, D. (2011). The role of fair value measurement in the recent financial crunch. *Prague Economic Papers*, 20(1), 71-88.

- Quagli, A., & Avallone, F. (2010). Fair value or cost model? Drivers of choice for IAS 40 in the real estate industry. *European Accounting Review*, 19(3), 461-493.
- Ramanna, K., & Watts, R. L. (2012). Evidence on the use of unverifiable estimates in required goodwill impairment. *Review of Accounting Studies*, 17(4), 749-780.
- Ramnath, S., Rock, S., & Shane, P. (2008). The financial analyst forecasting literature: A taxonomy with suggestions for further research. *International Journal of Forecasting*, 24(1), 34-75.
- Rayman, R. A. (2007). Fair value accounting and the present value fallacy: The need for an alternative conceptual framework. *The British Accounting Review*, 39(3), 211-225.
- Rérolle, J.-F. (2008). The fair value debate: from accounting utopia to financial realism. *Revue Trimestrielle de Droit Financier*, 4, 1-12.
- Riahi-Belkaoui, A. (2004). *Accounting theory*: Cengage Learning EMEA.
- Richard, J. (2005). The concept of fair value in French and German accounting regulations from 1673 to 1914 and its consequences for the interpretation of the stages of development of capitalist accounting. *Critical Perspectives on Accounting*, 16(6), 825-850.
- Robinson, D., & Burton, D. (2004). Discretion in financial reporting: The voluntary adoption of fair value accounting for employee stock options. *Accounting Horizons*, 18(2), 97-108.
- Rodríguez-Pérez, G., Slof, J., Solà, M., Torrent, M., & Vilardell, I. (2011). Assessing the Impact of Fair-Value Accounting on Financial Statement Analysis: A Data Envelopment Analysis Approach. *Abacus*, 47(1), 61-84.
- Ronen, J. (2008). To fair value or not to fair value: a broader perspective. *Abacus*, 44(2), 181-208.
- Schipper, K. (1991). Analysts' forecasts. *Accounting horizons*, 5, 105-131.
- Simko, P. J. (1999). Financial instrument fair values and nonfinancial firms. *Journal of Accounting, Auditing & Finance*, 14(3), 247-274.
- So, S., & Smith, M. (2009). Value-relevance of presenting changes in fair value of investment properties in the income statement: Evidence from Hong Kong. *Accounting and Business Research*, 39(2), 103-118.
- Song, C. J. (2008). An evaluation of FAS 159 fair value option: Evidence from the banking industry. Available at SSRN 1279502.

- Song, C. J., Thomas, W. B., & Yi, H. (2010). Value relevance of FAS No. 157 fair value hierarchy information and the impact of corporate governance mechanisms. *The Accounting Review*, 85(4), 1375-1410.
- Sprouse, R. T., & Moonitz, M. (1962). Accounting research study no. 3. *A Tentative Set of Broad Accounting Principles for Business Enterprises (New York: American Institute of Certified Public Accountants)*.
- Stanciu, S. A. (2014). Dezvoltări și aprofundări ale evaluării imobilizărilor corporale pentru raportarea financiară. *Teza de doctorat*, <http://doctorat.ubbcluj.ro/ro/>.
- Sterling, R. R. (1970). *Theory of the measurement of enterprise income*: University Press of Kansas.
- Suchman, M. C. (1995). Managing legitimacy: Strategic and institutional approaches. *Academy of management review*, 20(3), 571-610.
- Sunder, S. (2008). Econometrics of fair values. *Accounting Horizons*, 22(1), 111-125.
- Tan, H., Wang, S., & Welker, M. (2011). Analyst following and forecast accuracy after mandated IFRS adoptions. *Journal of accounting research*, 49(5), 1307-1357.
- Turley, S. (2008). Discussion of Ronen. *Abacus*, 44(2), 209-216.
- Venkatachalam, M. (1996). Value-relevance of banks' derivatives disclosures. *Journal of accounting and economics*, 22(1), 327-355.
- Walton, P. (2006). A research note: Fair value and executory contracts: moving the boundaries in international financial reporting. *Accounting and Business Research*, 36(4), 337-343.
- Watts, R. L. (2003). Conservatism in accounting part I: Explanations and implications. *Accounting Horizons*, 17(3), 207-221.
- Watts, R. L., & Zimmerman, J. L. (1990). Positive accounting theory: a ten year perspective. *Accounting Review*, 131-156.
- Whittington, G. (2008). Fair value and the IASB/FASB conceptual framework project: an alternative view. *Abacus*, 44(2), 139-168.
- Whittington, G. (2015). Measurement in Financial Reporting: Half a Century of Research and Practice. *Abacus*, 51(4), 549-571.
- Wyatt, A. (1991). The SEC says: mark to market. *Accounting Horizons*, 5(1), 80-84.